

Propietaris forestals privats i públics, administració, indústries, societat... coneixem a fons els avantatges i beneficis que la fusta ens pot aportar? Com els podem fer realitat? El president de la Confederació Catalana de la Fusta, Joan Josep Royo, ens explica en aquesta entrevista el seu parer sobre l'actual situació del sector català.

Joan Josep Royo i Cabanes ha treballat tota la vida al sector de la fusta i el moble. És empresari i ha estat representant de diverses associacions i organitzacions de la província de Tarragona. Des del 15 de juny de 2015 és el president de la Confederació Catalana de la Fusta.

A quines entitats representa la Confederació Catalana de la Fusta i quins són els seus objectius i activitats principals?

La Confederació té com a finalitat la defensa i promoció dels interessos econòmics i socials de les empreses del sector de la fusta i el moble a Catalunya a través de l'agregació de la capacitat d'acció de les associacions i federacions empresarials de les quatre províncies de Catalunya. Actualment representem entre 15.000 i 17.000 treballadors/es i unes 2.500 pimes.

Els nostres objectius són la representació sectorial davant les administracions públiques, la negociació col·lectiva laboral, el foment del diàleg social, la promoció de la formació sectorial i la potenciació de la competitivitat de les empreses a través de mesures d'estímul de la innovació i la internacionalització.

Actualment també treballem amb cada subsector, rematants, serradores, fustaires, industrials del parquet, etc. per donar una cadena de valor a la fusta en general.

Des de la seva perspectiva, quina és la situació del sector forestal a Catalunya i quines orientacions de política forestal creu que serien les més adients?

Segons les dades de què dispo, el 60% de la superfície de Catalunya és forestal. Estem parlant de més de dos milions d'hectàrees, de les quals més de la meitat correspon a superfície arbrada. Però, malgrat aquest gran potencial, aquest sector només representa l'1,3% del que mou el sector de l'agricultura i la ramaderia anualment. A més, el cost dels treballs forestals ha augmentat i el preu de la fusta ha baixat... Tot indica que el sector forestal català pot i necessita millorar la seva situació.

És molt important que, siguin quines siguin les polítiques aplicades, respongui a plans a mig i llarg termini, a cinc, deu i quinze anys vista. També és imprescindible unificar millor les prioritats i els recursos, consensuar estratègies i actuar plegats. Actualment el 80% dels boscos són de propietat privada i el 20% públics, i totes dues parts han de quedar satisfetes i treballar conjuntament.

Podem prendre com a referència els models que han tingut èxit a altres països com Euskadi, França o Àustria, però les hem d'adaptar al territori i als seus actors i protagonistes.

Com creu que es pot millorar la relació entre la producció forestal i les indústries de la fusta a Catalunya?

L'ordenament eficaç dels recursos disponibles i un bon aprofitament sistemàtic dels espais naturals és la base per establir una millor relació. Les empreses extractives i de primera transformació necessiten un pla estructurat per modernitzar-se els propers anys. Les indústries de la fusta volen assolir major competitivitat al mercat, i unificar criteris i objectius seria l'escenari ideal.

Des de la Confederació Catalana de la Fusta volem contribuir a un major debat i consens entre el sector privat i el públic i les diferents indústries i subsectors de la fusta.

En quins casos i com creu que és possible augmentar l'ús de la fusta catalana per part de les indústries?

Com he dit abans, el potencial del sector és molt gran. Els darrers anys s'estan fent més esforços en aquest sentit, signant convenis entre entitats i l'administració, potenciant la biomassa, fent iniciatives conjuntes, estratègies de promoció... Per exemple, un gran encert va ser la creació de la marca CATFOREST, amb la finalitat de permetre a prescriptors, consumidors i la societat en general identificar els productes forestals dels boscos de Catalunya en el mercat, amb garantia de sostenibilitat, proximitat i qualitat.

Quin creu que pot ser el paper de l'Administració en la millora del sector?

A Catalunya, hi ha 194 municipis propietaris de boscos, que acumulen més de 365.000 hectàrees de propietat forestal (prop d'un 20% de tota la superfície forestal de Catalunya), una quantitat molt elevada, que converteix els municipis, en el seu conjunt, en un dels principals actors en la gestió forestal a Catalunya, tant per la propietat que representen com pel seu caràcter d'administració pública amb competències forestals en l'àmbit local. Coordinar tants interessos i situacions diferents ja és tot un repte, però s'ha de fer en harmonia amb els propietaris privats, que representen l'altre 80%.

L'Administració s'ha d'acostar encara més als propietaris privats i escoltar-los a l'hora de fer ordenances i normatives. També ha de proveir de recursos i finançament adequats per fer-les possibles.

"L'Administració s'ha d'acostar encara més als propietaris privats i escoltar-los a l'hora de fer ordenances i normatives. També ha de proveir de recursos i finançament adequats per fer-les possibles."

Quines expectatives d'evolució considera que tenen els diferents subsectors?

Cada subsector de la fusta té les seves pròpies particularitats. Tot i que els problemes de la construcció i la crisi econòmica general han afectat negativament a tothom, és molt diferent

parlar de les serradores que dels mobles o els parquets... Cada subsector lluita com pot, però ja veurem com evolucionen. El que es segur és que anirà molt millor si som capaços d'unificar criteris, voluntats i accions. És per això que la Confederació Catalana de la Fusta posa tan d'èmfasi a reunir-nos i consensuar.

Font: ruralcat.net